

17 Minute Languages

Italiaanse grammatica in één oogopslag

 Welkom bij de Italiaanse taal!

We zullen de Italiaanse grammatica bespreken, te beginnen met zelfstandige naamwoorden en geslacht, lidwoorden, bijvoeglijke naamwoorden, werkwoorden, tijden, voorzetsels, voornaamwoorden, zinsbouw, voegwoorden en vragende voornaamwoorden, om maar een paar termen uit de grammatica te noemen.

Laten we beginnen met de uitspraak.

Italiaanse uitspraak

Hier bespreken we de verschillen tussen Italiaanse en Nederlandse letters. Lees dit hoofdstuk aandachtig door en probeer alle voorbeelden hardop uit te spreken.

De medeklinker **C**

In het Italiaans wordt de “c” anders uitgesproken, afhankelijk van de klinker die erop volgt.

Voor de “e” en “i” wordt het uitgesproken als [tʃ], zoals de “ch” in het Engelse “**che**ese”.

Voor de “a”, “o” en “u” wordt het uitgesproken als [k], zoals de “k” in “**k**oud”

... Voorbeelden:
ciao [tʃa.o] – hallo
casa [ˈka.za] – huis

De medeklinker **G**
Net als bij de “c” hangt de uitspraak van de “g” in het Italiaans af van de klinker die volgt na de “g”.
Voor de “e” en “i” wordt het uitgesproken als [dʒ], zoals de “j” in het Engelse “jump”.
Voor de “a”, “o” en “u” wordt het uitgesproken als [g], zoals de “g” in het Duitse “ganz”.

... Voorbeelden:
gelato [dʒeˈlaː.to] – ijsje
gonna [ˈgon.na] – rok

De lettercombinatie **GN**
Als de 'g' en 'n' staan samengevoegd, vormen ze een nieuwe klank.
Deze klank wordt uitgesproken als “ny” [ɲ] in het Engelse “canyon”.

... Voorbeelden:
gnocchi: [ˈɲɔk.ki] – Gnocchi, kleine knoedels, typisch

Italiaans gerecht
montagna [monˈtaɲ.na] – berg

De lettercombinatie **GLI**
Als deze drie letters staan samengevoegd, vormen ze ook een nieuwe klank die heel typerend is voor de Italiaanse taal.
“Gli” wordt uitgesproken als 'ly' [ʎ] in het Engelse 'million'.
Deze [ʎ] klank moet aanvoelen als een zachte, vloeiende mix van een 'l' en een 'y'.

... Voorbeelden:
famiglia [faˈmiʎ.ʎa] – familie
migliore [miʎˈʎo.re] – beter

De medeklinker **H**
In het Italiaans is de “h” altijd **stil**.
Het wordt gebruikt om de uitspraak van bepaalde letters aan te passen of om onderscheid te maken tussen homofonen (een woord dat hetzelfde klinkt als een ander woord maar een andere betekenis en/of spelling heeft, zoals hart en hard).

... Voorbeelden:
ho [o] – (ik) heb

ha [ai] – (jij) hebt

De medeklinker **Z**

In het Italiaans wordt de “z” uitgesproken als [dz] of [ts], afhankelijk van de regio in Italië.

☞ Voorbeelden:

zaino ['dzai.no] – rugzak

zucchero ['tsuk.ke.ro] – suiker

De medeklinker **S**

In het Italiaans wordt de “s” meestal uitgesproken als [s], maar het kan ook worden uitgesproken als [z] tussen klinkers of in bepaalde medeklinkerclusters.

☞ Voorbeelden:

sole ['so.le] – zon

rosa ['rɔ.za] – roos

Uitspraak van Italiaanse Klinkers

Italiaanse klinkers worden over het algemeen consistent uitgesproken dan in het Nederlands.

Elke klinker heeft meestal één klank, in tegenstelling tot het Nederlands waar klinkers kunnen variëren afhankelijk van het woord en de context.

De klinker **A**

Uitgesproken als de “a” in “kaas”.

☞ Voorbeeld

casa ['ka:za] – huis

De klinker **E**

Uitgesproken als de “e” in “bed”.

☞ Voorbeeld

cane ['ka:ne] – hond

De klinker **I**

Uitgesproken als de “ie” in “fiets”.

🗨 Voorbeeld

pizza ['pit.tsa] – pizza

De klinker **O**

Uitgesproken als de “o” in “hok”.

🗨 Voorbeeld

gatto ['gat.to] – kat

De klinker **U**

Uitgesproken als “oe” in “hoed”.

🗨 Voorbeeld

luna ['lu:na] – maan

Het Lidwoord in het Italiaans

Het Italiaans maakt onderscheid tussen bepaalde en onbepaalde lidwoorden.

Het lidwoord past zich aan het zelfstandig naamwoord aan in geslacht (mannelijk, vrouwelijk) en aantal (enkelvoud, meervoud).

Bovendien verandert het lidwoord op basis van de beginletter van het volgende woord.

Het Bepaald Lidwoord (articolo determinativo)

In het Italiaans komt het bepaalde lidwoord overeen met “de” in het Nederlands en het kan verschillende vormen hebben, afhankelijk van het geslacht en het aantal van het bijbehorende zelfstandig naamwoord.

Het enkelvoud van het bepaald lidwoord

Het bepaalde lidwoord in het enkelvoud is “il” voor mannelijke en “la” voor vrouwelijke naamwoorden.

... Voorbeelden

il libro (m) – het boek

il bambino (m) – de jongen

la casa (v) – het huis

la bambina (v) – het meisje

Als het volgende woord met een klinker begint, wordt het bepaalde lidwoord afgekort tot “l’” met een apostrof aan het eind.

... Voorbeelden

l'uomo (m) – de man

l'amica (v) – de vriend

Een mannelijk zelfstandig naamwoord dat begint met “x”, “y”, “z”, of een dubbele medeklinker, krijgt het lidwoord “lo”.

... Voorbeelden

lo zio – de oom

lo psicologo – de psycholoog

lo studente – de student

Het meervoud van het bepaald lidwoord

Het meervoud van het bepaald lidwoord is “i” voor mannelijke en “le” voor vrouwelijke naamwoorden.

... Voorbeelden

i libri (m) – de boeken

i bambini (m) – de jongens

le case (v) – de huizen

le bambine (v) – de meisjes

le amiche (v) – de vriendinnen

Voor mannelijke zelfstandige naamwoorden die beginnen met een klinker, “x”, “y”, “z” of een dubbele medeklinker, is

de meervoudsvorm “gli”.

💬 Voorbeelden

gli amici (m) – de vrienden

gli uomini (m) – de mannen

gli zii (m) – de ooms

gli yogurt (m) – de yoghurts

gli studenti (m) – de studenten

gli psicologi (m) – de psychologen

Het Onbepaald Lidwoord (articolo indeterminativo)

Het onbepaald lidwoord komt overeen met “het” in het Nederlands en neemt ook verschillende vormen aan op basis van geslacht en aantal.

Het onbepaald lidwoord in het enkelvoud is “un” voor mannelijke en “una” voor vrouwelijke zelfstandige naamwoorden.

💬 Voorbeelden

un libro – een boek

una casa – een huis

Als het volgende woord vrouwelijk is en met een klinker begint, wordt het onbepaalde lidwoord afgekort tot “un'”, met een apostrof aan het eind. In het geval van een mannelijk zelfstandig naamwoord verandert er niets.

💬 Voorbeelden

un'**a**mica (v) – een vriend

un'**i**dea (v) – een idee

un'**o**ra (v) – een uur

un uomo (m) – een man

Een mannelijk zelfstandig naamwoord dat begint met “x”, “y”, “z” of een dubbele medeklinker (zoals “ps”, “gn”, “sc” of “st”) heeft het onbepaalde lidwoord “uno”.

... Voorbeelden

uno **y**ogurt (m) – een yoghurt

uno **z**io (m) – een oom

uno **ps**icologo – een psycholoog

uno **st**udente – een student

Het meervoud van het onbepaald lidwoord

Het meervoud van het onbepaald lidwoord is “dei” voor mannelijke en “delle” voor vrouwelijke zelfstandige naamwoorden.

De meervoudsvorm vertalen naar het Nederlands is niet zo eenvoudig, omdat het Nederlands geen meervoudsvorm van het onbepaald lidwoord kent. Maar er zijn opties, zoals alleen de meervoudsvorm van het zelfstandig naamwoord vertalen of “een aantal, of sommige, of bepaalde” toevoegen.

... Voorbeelden

delle case (v) – huizen, een aantal huizen

delle bambine (v) – meisjes, een aantal meisjes
delle amiche (v) – vriendinnen, een aantal vriendinnen
delle idee (v) – ideeën, een aantal ideeën
delle ore (v) – uren, een aantal uren

dei libri (m) – boeken, een aantal boeken
dei bambini (m) – jongens, een aantal jongens
dei cani (m) – honden, een aantal honden

Voor mannelijke zelfstandige naamwoorden die beginnen met een klinker, “x”, “y”, “z” of een dubbele medeklinker, is de meervoudsvorm “degli”.

... Voorbeelden

degli **u**omini (m) – mannen, een aantal mannen

degli **y**ogurt (m) – yoghurts, sommige yoghurts

degli **z**ii (m) – ooms, sommige ooms

degli **ps**icologi (m) – psychologen, sommige psychologen

degli **st**udenti (m) – studenten, een aantal studenten

Het Zelfstandig Naamwoord in het Italiaans

Mannelijk en Vrouwelijk - de twee Geslachten van Italiaanse Zelfstandige Naamwoorden

Italiaanse zelfstandige naamwoorden zijn mannelijk of vrouwelijk, wat een fundamenteel aspect van de taal is. Dit geslacht beïnvloedt niet alleen de vorm van de zelfstandige naamwoorden zelf, maar ook de vormen van bijvoeglijke naamwoorden en lidwoorden die samen met de zelfstandige naamwoorden worden gebruikt.

Hoe kan ik het geslacht van een Italiaans zelfstandig naamwoord bepalen?

 In het Italiaans hebben de meeste zelfstandige naamwoorden een van de volgende drie uitgangen in het enkelvoud.

Deze eerste twee regels geven u goede en duidelijke aanwijzingen:

Zelfstandige naamwoorden die in het enkelvoud eindigen op “-o” zijn meestal mannelijk.

... Voorbeelden
il ragazzo **o** – de jongen
l'albero **o** – de boom
il libro **o** – het boek

Zelfstandige naamwoorden die in het enkelvoud eindigen op “-a” zijn meestal vrouwelijk.

... Voorbeelden
la ragazza **a** – het meisje
la casa **a** – het huis
la lettera **a** – de brief

Alleen de derde groep zelfstandige naamwoorden kan u in de problemen brengen.

Zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-e” of “-è” in het enkelvoud kunnen mannelijk of vrouwelijk zijn.

In dit geval is het dus het beste om het zelfstandig naamwoord altijd samen met het lidwoord te leren.

Zo weet u altijd het geslacht van het woord.

💬 Voorbeelden

il pesce (m) – de vis

il pane (m) – het brood

il caffè (m) – de koffie

la torre (v) – de toren

la notte (v) – de nacht

Het Meervoud van Italiaanse Zelfstandige Naamwoorden

Net als in het Nederlands kunnen zelfstandige naamwoorden enkelvoud of meervoud zijn.

Het meervoud in het Italiaans is echter niet altijd zo eenvoudig als het toevoegen van “-en” of “-s” aan het einde van het woord zoals in het Nederlands.

In plaats daarvan wordt bij het meervoud van een zelfstandig naamwoord meestal de eindklinker veranderd.

Als een **vrouwelijk** zelfstandig naamwoord eindigt op “-a” in het enkelvoud, eindigt het op “-e” in het meervoud.

... Voorbeelden

 la *bambina → le bambine
 het meisje → de meisjes
 la *ragazza → le ragazze
 het meisje → de meisjes
 la casa → le case
 het huis → de huizen
 la lettera → le lettere
 de brief → de brieven

* Misschien vroeg u zich net als wij af wanneer u welk zelfstandig naamwoord moest gebruiken?

Een “bambina” is een jong vrouwelijk kind, meestal jonger dan 12 jaar. Het zelfstandig naamwoord “ragazza” verwijst naar een meisje of jonge vrouw vanaf de puberteit tot aan de jongvolwassenheid, en kan ook vriendin betekenen.

 Probeer nu de nieuwe regel toe te passen: zoek vrouwelijke zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-a” in het enkelvoud en zet ze in het meervoud.

Als een **mannelijk** zelfstandig naamwoord eindigt op “-o” in het enkelvoud, eindigt het op “-i” in het meervoud.

... Voorbeelden

 il bambino → i bambini
 de jongen → de jongens
 il ragazzo → i ragazzi
 de jongen → de jongens
 il libro → i libri
 het boek → de boeken
 l'albero → *gli alberi
 de boom → de bomen

* Waarom staat hier “gli” in plaats van “i” als meervoudsvorm van het bepaald lidwoord?

Dat komt omdat “albero” met een klinker begint.

Ga terug naar het hoofdstuk over het vormen van het meervoud van het bepaald lidwoord in het Italiaans, als u meer voorbeelden moet bekijken.

 Probeer de regel zelf: zoek mannelijke zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-o” in het enkelvoud en zet ze in het meervoud.

Als een zelfstandig naamwoord **eindigt op “-e”** in het enkelvoud, eindigt het op “-i” in het meervoud.

... Voorbeelden

 il pesce (m) → i pesci

 de vis → de vissen

 il pane (m) → i pani

 het brood → de broden

 la torre (v) → le torri

 de toren → de torens

 la notte (v) → le notti

 de nacht → de nachten

 Probeer de nieuwe regel nu toe te passen: zoek zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-e” in het enkelvoud en maak hun meervoud.

Uitzonderingen op het Vormen van Meervouden

Het Italiaans kent - als het gaat om het vormen van het meervoud van zelfstandige naamwoorden - veel uitzonderingen.

Besteed dus speciale aandacht aan dit hoofdstuk.

Sommige zelfstandige naamwoorden zijn **onveranderlijk**, dat wil zeggen dat ze dezelfde vorm hebben in het enkelvoud en meervoud.

Dit zijn vaak zelfstandige naamwoorden die eindigen op een beklemtoonde klinker of één lettergrepige zelfstandige naamwoorden die eindigen op een medeklinker.

Hetzelfde geldt voor vrouwelijke zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-i”.

... Voorbeelden

 il caffè (m) → i caffè

 de koffie → de koffies

 il film (m) → i film

 de film → de films

 la città (v) → le città
 de stad → de steden
 la crisi (v) → le crisi
 de crisis → de crises

Mannelijke zelfstandige naamwoorden die eindigen op “-a”, hebben een “-i” in het meervoud.

... Voorbeelden

 il problema (m) → i problemi
 het probleem → de problemen
 il poeta (m) → i poeti
 de dichter → de dichters

Sommige zelfstandige naamwoorden **veranderen van geslacht** tussen de enkelvouds- en meervoudsvorm.

... Voorbeelden

 l'uovo (m) → le uova (v)
 het ei → de eieren
 il braccio (m) → le braccia (v)
 de arm → de armen
 il dito (m) → le dita (v)
 de vinger → de vingers

Sommige Italiaanse zelfstandige naamwoorden bestaan **uitsluitend** in de **meervoudsvorm**.

... Voorbeelden

le forbici (v, mv) – de schaar
le mutande (v, mv) – het ondergoed
gli occhiali (m, mv) – de bril
i pantaloni (m, mv) – de broek

Tot slot zijn er een aantal **onregelmatige** zelfstandige naamwoorden.

Probeer ze uit uw hoofd te leren.

... Voorbeelden

 il dio (m) → gli dei
 de god → de goden
 l'uomo (m) → gli uomini
 de man → de mannen
 la mano (v) → le mani
 de hand → de handen

Het Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoord

Wat is Belangrijk om te Weten over Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoorden?

Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden moeten hetzelfde geslacht (mannelijk of vrouwelijk) en aantal (enkelvoud of meervoud) hebben als de zelfstandige naamwoorden die ze beschrijven.

Het bijvoeglijk naamwoord staat altijd in verband met het zelfstandig naamwoord waarnaar het verwijst, zelfs als het niet direct bij het zelfstandig naamwoord staat.

Het bijvoeglijk naamwoord moet overeenkomen met het zelfstandig naamwoord wat betreft grammaticaal geslacht (mannelijk, vrouwelijk) en aantal (enkelvoud, meervoud).

... Voorbeelden

l'amica gentile (v, ev) – de leuke vriend

il maestro affabile (m, ev) – de vriendelijke leraar

le amiche gentili (v, mv) – de leuke vrienden

i maestri affabili (m, mv) – de vriendelijke leraren

In het Italiaans worden predicatieve bijvoeglijke naamwoorden, d.w.z. bijvoeglijke naamwoorden die samen met het werkwoord “essere” (zijn) worden gebruikt, ook geharmoniseerd met het zelfstandig naamwoord.

... Voorbeelden

La bicicletta è rapida (v, ev). – De fiets is snel.

Le biciclette sono rapide (v, mv). – De fietsen zijn snel.

Il ragazzo è bravo (m, ev). – De jongen gedraagt zich goed.

I ragazzi sono bravi (m, mv). – De jongens gedragen zich goed.

Het Italiaans kent vier typen bijvoeglijke naamwoorden.

Beschrijvende bijvoeglijke naamwoorden

Ze beschrijven eigenschappen of toestanden.

... Voorbeelden

alto – groot

vecchio – oud

Bezittelijke bijvoeglijke naamwoorden

Dit type geeft bezit aan.

... Voorbeelden

mio – mijn

tuo – jouw

Aanwijzende bijvoeglijke naamwoorden

Zij verwijzen naar specifieke zaken.

... Voorbeelden

questo – deze

quello – die

Kwantitatieve bijvoeglijke naamwoorden

Het vierde type geeft een hoeveelheid aan.

... Voorbeelden

molto – veel

poco – weinig

Twee Groepen Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoorden

Veel bijvoeglijke naamwoorden hebben een vrouwelijke vorm (eindigend op “-a”) en een mannelijke vorm (eindigend op “-o”).

Het meervoud eindigt op “-e” voor vrouwelijke bijvoeglijke naamwoorden en op “-i” voor mannelijke bijvoeglijke naamwoorden.

Deze bijvoeglijke naamwoorden met vier vormen (twee geslachten, enkelvoud en meervoud) staan bekend als “bijvoeglijke naamwoorden met vier uitgangen”.

Als u meer wilt leren en u werkt met Italiaanse grammatica, dan is de zoekterm: **aggettivi a quattro uscite**.

... Voorbeelden

bello (m, ev) – mooi

bella (v, ev) – mooi

belli (m, mv) – mooi

belle (v, mv) – mooi

alto (m, ev) – lang

un uomo alto – een lange man

alta (v, ev) – lang
una donna **alta** – een lange vrouw
alti (m, mv) – lang
dei ragazzi **alti** – een paar lange jongens
alte (v, mv) – lang
delle ragazze **alte** – een paar lange meisjes

Bijvoeglijke naamwoorden met de uitgang “-e” in het enkelvoud die eindigen op “-i” in het meervoud behoren tot de tweede groep Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden. Als u meer wilt leren en u werkt met Italiaanse grammatica, dan is de zoekterm: **aggettivi a due uscite**.

☞ Voorbeelden
grande (m, ev) – groot
un libro **grande** – een groot boek
grande (v, ev) – groot
una casa **grande** – een groot huis
grandi (m, mv) – groot
libri **grandi** – grote boeken
grandi (v, mv) – groot
case **grandi** – grote huizen

Sommige bijvoeglijke naamwoorden zijn onveranderlijk en

zijn hetzelfde in het enkelvoud en in het meervoud, ongeacht of ze mannelijk of vrouwelijk zijn.

Bijvoeglijke naamwoorden die maar in één vorm bestaan, worden aangeduid als "**aggettivi invariabili/monofinite**".

☞ Voorbeelden
un vestito blu (m, ev) – een blauwe jurk
una camicia blu (v, ev) – een blauw shirt
dei vestiti blu (m, mv) – een paar blauwe jurken
delle camicie blu (v, mv) – een paar blauwe shirts

De Positie van Bijvoeglijke Naamwoorden in Italiaanse Zinnen

Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden kunnen voor of achter het zelfstandig naamwoord staan.

Bijvoeglijke naamwoorden die kleuren, vormen, nationaliteiten, politieke of religieuze banden beschrijven, worden na het zelfstandig naamwoord geplaatst.

⚠ Let op: dit is het tegenovergestelde van de manier waarop de Nederlandse taal in elkaar zit.

Zelfs als meerdere bijvoeglijke naamwoorden een zelfstandig naamwoord gedetailleerder beschrijven, worden ze **achter** het woord geplaatst waarnaar ze verwijzen.

💬 Voorbeelden

il ragazzo **americano** – de Amerikaanse jongen

il ministro **democratico** – de democratische minister

la suora **cattolica** – de katholieke non

la macchina **bianca, bella e veloce** – de witte, mooie en snelle auto

Sommige bijvoeglijke naamwoorden veranderen van betekenis afhankelijk van of ze voor of na het zelfstandig naamwoord komen.

💬 Voorbeelden

una macchina **cara** – een **dure** auto

un caro amico – een goede vriend

una casa **grande** – een **groot** huis

una grande donna – een geweldige vrouw

Het bijvoeglijke naamwoord heeft een onderscheidende functie vóór het zelfstandig naamwoord en een **beschrijvende** functie na het zelfstandig naamwoord.

De Trappen van Vergelijking van Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoorden

De Vergrotende/Verkleinende Trap

De vergrotende/verkleinende trap wordt gebruikt om twee entiteiten met elkaar te vergelijken.

De eerste vorm van vergelijking van Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden wordt gevormd door “più” (meer) of “meno” (minder) voor het bijvoeglijke naamwoord te plaatsen.

💬 Voorbeelden

più bello di/che – mooier dan

meno bello di/che – minder mooi dan

Het vergelijkende woord “di” (dan) wordt gebruikt voor namen, het onbepaald lidwoord + zelfstandig naamwoord en voor voornaamwoorden.

💬 Voorbeelden

Roberto è **più** simpatico **di** te. – Roberto is aardiger dan jij.

Roberto è **più** alto **di** Carlo. – Roberto is langer dan Carlo.

Het vergelijkende woord “che” (dan) wordt gebruikt om twee bijvoeglijke naamwoorden te vergelijken, voor tussenvoegsels, voorzetsels en getallen.

💬 Voorbeelden

Luisa è **più** bella **che** simpatica. – Luisa is mooier dan aardig.

Preferisco stare a Roma **che** a Milano. – Ik ben liever in Rome dan in Milaan.

De Overtreffende Trap van Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoorden

Het Italiaans kent een relatieve en een absolute overtreffende trap.

Laten we beginnen met het leren van de relatieve overtreffende trap.

De relatieve overtreffende trap van Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden

Vorming van de relatieve overtreffende trap

bepaald lidwoord + vergelijking

 Voorbeelden

Oxford è **la città più bella dell'**Inghilterra. – Oxford is de mooiste stad in Engeland.

Il mio gatto è **il più carino di** tutti. – Mijn kat is de liefste van allemaal.

De absolute overtreffende trap van Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden

De absolute overtreffende trap drukt uit dat een kwaliteit in grote mate bestaat.

Het wordt gevormd door de uitgang “-issimo/a/i/e” toe te voegen aan de stam van het bijvoeglijke naamwoord.

Vorming van de absolute overtreffende trap

stam van het bijvoeglijke naamwoord + -issimo /a/i/e

 Voorbeelden

Gli spaghetti sono buon**issimi**. – De spaghetti is erg lekker / erg goed.

Queste macchine sono veloc**issime**. – Deze auto's zijn extreem / erg snel.

Onregelmatige Italiaanse Bijvoeglijke Naamwoorden

Sommige bijvoeglijke naamwoorden hebben onregelmatige vergelijkende en overtreffende trappen, en deze moet u uit het hoofd leren.

De belangrijkste onregelmatige vergelijkende trappen van bijvoeglijke naamwoorden

	vergelijkend	relatief overtreffend	absoluut overtreffend
buono (goed)	migliore (beter)	il/la migliore (het best)	ottimo (erg goed)
cattivo (slecht)	peggiore (slechter)	il/la peggiore (het slechtst)	pessimo (erg slecht)
grande (groot)	maggiore (groter)	il/la maggiore (het grootst)	massimo (erg groot)
piccolo (klein)	minore (kleiner)	il/la minore (het kleinst)	minimo (erg klein)

In het algemeen kan gezegd worden dat de onregelmatige verhevigde vorm van bijvoeglijke naamwoorden meestal

figuurlijk gebruikt wordt.

💬 Voorbeelden

Lui è mio fratello maggiore. – Dit is mijn grote broer.

Mio fratello è più grande di me. – Mijn broer is groter dan mij.
(maar ook: Mijn broer is ouder dan mij.)

Het Bijwoord in het Italiaans

Italiaanse bijwoorden zijn woorden die werkwoorden, bijvoeglijke naamwoorden, andere bijwoorden of hele zinnen wijzigen en informatie geven over hoe, wanneer, waar of waarom iets gebeurt.

Ze spelen een cruciale rol in het toevoegen van detail en nuance aan de zin.

Hoe kan ik een Italiaans bijwoord van een bijvoeglijk naamwoord onderscheiden?

Bijwoorden wijzigen werkwoorden, bijvoeglijke naamwoorden of andere bijwoorden, terwijl bijvoeglijke naamwoorden zelfstandige naamwoorden wijzigen.

In het Nederlands kunnen veel woorden (bijvoorbeeld “snel”) zowel een bijvoeglijk naamwoord als bijwoord zijn. Maar in het Italiaans eindigt de bijwoordelijke vorm meestal op “-mente”.

💬 Voorbeelden

Il treno è veloce. – De trein is snel.

Il treno viaggia **velocemente**. – De trein rijdt **snel**.

Het Vormen van Italiaanse Bijwoorden

Veel Italiaanse bijwoorden worden gevormd door “-mente” toe te voegen aan de vrouwelijke enkelvoudsvorm van een bijvoeglijk naamwoord.

💬 Voorbeelden

 lento → lenta**mente**

 langzaam → langzaam

 attento → attenta**mente**

 voorzichtig → voorzichtig

Bij bijvoeglijke naamwoorden die eindigen op “-le” of “-re”, laat u de laatste “-e” weg voordat u “-mente” toevoegt.

💬 Voorbeelden

 facile → facile**mente**

 gemakkelijk → gemakkelijk

 regolare → regola**mente**

 regelmatig → regelmatig

De Trappen van Vergelijking van Italiaanse Bijwoorden

De Vergrotende/Verkleinende Trap

Bijwoorden kunnen op dezelfde manier vergeleken worden als bijvoeglijke naamwoorden.

De vergelijking wordt gevormd door “più” (meer) of “meno” (minder) voor het bijwoord te plaatsen.

... Voorbeelden

Sei arrivata **più tardi** di Laura. – Je kwam later aan dan Laura.

In Italia si parla **più velocemente** che negli Stati Uniti. – In Italië spreken de mensen sneller dan in de Verenigde Staten.

De Overtreffende Trap van Italiaanse Bijwoorden

Ook hier moeten we onderscheid maken tussen een relatieve en een absolute overtreffende trap.

De relatieve overtreffende trap van Italiaanse bijwoorden

De tweede graad van vergelijking ziet er eigenlijk hetzelfde uit als de eerste.

Om duidelijk te maken dat hier de overtreffende trap bedoeld wordt, kunt u “**di tutti/tutte**” (van allemaal) toevoegen.

... Voorbeelden

Roberto corre più **rapidamente di tutti**. – Roberto rent het snelst van allemaal.

De absolute overtreffende trap van Italiaanse bijwoorden

De absolute overtreffende trap van bijwoorden is afgeleid van de absolute overtreffende trap van bijvoeglijke naamwoorden.

Ook hier wordt de uitgang “-mente” toegevoegd aan de vrouwelijke enkelvoudsvorm.

... Voorbeeld

Roberto corre **velocissimamente**. – Roberto rent erg snel.

Onregelmatige Italiaanse Bijwoorden

De onregelmatige vergelijkende trappen van bijwoorden			
	vergelijkend	relatief overtreffend	absoluut overtreffend
bene (goed)	meglio (beter)	meglio di tutti/e (best)	benissimo (erg goed)
male (slecht)	peggio (slechter)	peggio di tutti/e (slechtst)	malissimo (erg slecht)
molto (veel)	più (meer)	più di tutti/e (meest)	moltissimo (erg veel)
poco (weinig)	meno (minder)	meno di tutti/e (minst)	pochissimo (erg weinig)

Verschillende Typen Italiaanse Bijwoorden

Bijwoorden in het Italiaans worden over het algemeen ingedeeld op basis van de informatie die ze overbrengen. Laten we eens kijken naar een aantal van deze verschillende typen bijwoorden.

Avverbi di modo – bijwoorden van wijze

Deze beschrijven hoe een handeling wordt uitgevoerd. Ze worden vaak gevormd door “-mente” toe te voegen aan de vrouwelijke vorm van een bijvoeglijk naamwoord.

... Voorbeelden

 rapido → **rapidamente**

 snel → snel

 facile → **facilmente**

 gemakkelijk → gemakkelijk

Avverbi di tempo – bijwoorden van tijd

Bijwoorden van tijd geven aan wanneer een handeling plaatsvindt.

... Voorbeelden

adesso – nu

ieri – gisteren
domani – morgen
spesso – vaak

Avverbi di luogo – bijwoorden van plaats

Bijwoorden van plaats geven aan waar een handeling plaatsvindt.

☰ Voorbeelden

qui – hier
là – daar
dentro – binnen
fuori – buiten

Avverbi di quantità – bijwoorden van hoeveelheid

Bijwoorden van hoeveelheid geven aan hoeveel of in welke mate iets gebeurt.

☰ Voorbeelden

molto – een hoop
poco – een beetje
abbastanza – genoeg
troppo – te veel
quasi – bijna

Het Italiaanse Werkwoord

Italiaanse werkwoorden kunnen een beetje ingewikkeld zijn omdat ze van vorm veranderen op basis van verschillende factoren, zoals de tijd, de stemming en de persoon die een handeling uitvoert.

De volgende pagina's zullen u echter op weg helpen en u zult snel zinnen kunnen vormen.

Italiaanse werkwoorden komen voor in verschillende stemmingen

Italiaanse werkwoorden zijn onderverdeeld in verschillende stemmingen.

Elke stemming geeft een andere manier aan waarop een actie wordt uitgedrukt.

De **onbepaalde wijs** toont de basisvorm van een werkwoord.

De **aantonende wijs** wordt gebruikt voor verklaringen van feiten.

De **aanvoegende wijs** (ital. **congiuntivo**) drukt wensen,

mogelijkheden of twijfels uit.

De **voorwaardelijke** wijs vertelt over hypothetische acties of beleefde verzoeken.

Gebruik de **gebiedende wijs** voor uw Italiaanse opdrachten en verzoeken!

Italiaanse werkwoorden kunnen worden gegroepeerd in drie klassen

Het vervoegen van Italiaanse werkwoorden kan in drie klassen worden onderverdeeld.

Deze werkwoorden eindigen op “-are”, “-ere” en “-ire”.

Als u deze uitgangen verwijdert, krijgt u de stam van het werkwoord.

Denk eraan: u hebt de stam van het werkwoord nodig om verschillende tijden te kunnen vormen.

💬 Voorbeelden

mand**are** – verzenden

scriv**ere** – schrijven

part**ire** – vertrekken

⚠️ Houd er rekening mee dat het Italiaans regelmatige en verschillende onregelmatige werkwoorden heeft.

We raden aan om speciale aandacht te besteden aan de onregelmatige werkwoorden en deze uit het hoofd te leren. Dat geeft een solide basis voor alles waar u in het Italiaans over wilt praten.

Het Vormen van de Tegenwoordige Tijd in het Italiaans

De tegenwoordige tijd wordt gebruikt voor het beschrijven van handelingen in het heden, algemene uitspraken en activiteiten die in de nabije toekomst zullen plaatsvinden. De tegenwoordige tijd wordt gevormd door typische uitgangen toe te voegen aan de stam van het werkwoord, afhankelijk van de vervoeging klasse.

Tegenwoordige tijd van regelmatige Italiaanse werkwoorden

	cant are zingen	scri vere schrijven	sent ire luisteren
io (ik)	cant o	scri vo	sent o
tu (jij)	cant i	scri vi	sent i
lui / lei / Lei (hij/zij/het)	cant a	scri ve	sent e
noi (wij)	cant iamo	scri iamo	sent iamo
voi / Voi (jullie)	cant ate	scri ete	sent ite
loro (zij)	cant ano	scri ono	sent ono

💬 Voorbeelden

Scrivi una lettera? – Schrijf je een brief?

Domani la **mandiamo**. – We sturen het morgen op.

Il postino **parte** alle nove. – De postbode vertrekt om negen uur.

Io **canto** una canzone. – Ik zing een lied.

Loro **cantano** alla festa. – Ze zingen op het feest.

Lei **sente** la musica. – Ze hoort de muziek.

Senti il vento? – Voel je de wind?

Sento un rumore. – Ik hoor een geluid.

Waarom ontbreken in sommige voorbeelden persoonlijke voornaamwoorden?

Let op: in het Italiaans zijn persoonlijke voornaamwoorden niet verplicht.

In het hoofdstuk over [persoonlijke voornaamwoorden](#) vindt u daar meer informatie over.

Tegenwoordige Tijd van Onregelmatige Italiaanse Werkwoorden

Een makkelijk te onthouden regel voor sommige werkwoorden die eindigen op “-ire”

Sommige werkwoorden die eindigen op “-ire” voegen een “-isc-” toe tussen de stam en de uitgang in het enkelvoud en in de 3de persoon meervoud.

Onregelmatige werkwoorden die eindigen op “-ire” capire (begrijpen)			
enkelvoud		meervoud	
io (ik)	cap <u>isc</u> o	noi (wij)	cap <u>iamo</u>
tu (jij)	cap <u>isc</u> i	voi/Voi (jullie)	cap <u>ite</u>
lui/lei/Lei (hij, zij, het)	cap <u>isc</u> e	loro (zij)	cap <u>isc</u> ono

 Probeer de regel voor uzelf uit en oefen met deze werkwoorden. De regel geldt ook hier.
finire (beëindigen), preferire (verkiezen), pulire (reinigen)

Drie veel gebruikte onregelmatige Italiaanse werkwoorden in de tegenwoordige tijd

Voor sommige onregelmatige werkwoorden in het Italiaans is geen regel te vinden die helpt om het patroon te onthouden.

Belangrijke onregelmatige werkwoorden in de tegenwoordige tijd

	avere hebben	essere zijn	andare gaan
io	ho ik heb	sono ik ben	vado ik ga
tu	hai jij hebt	sei jij bent	vai jij gaat
lui/lei/Lei	ha hij/zij/het heeft	è hij/zij/het is	va hij/zij/het gaat
noi	abbiamo wij hebben	siamo wij zijn	andiamo wij gaan
voi/Voi	avete jullie hebben	siete jullie zijn	andate jullie gaan
loro	hanno zij hebben	sono zij zijn	vanno zij gaan

De Gebiedende Wijs in het Italiaans

De gebiedende wijs in het Italiaans wordt gebruikt om bevelen, verzoeken en eisen uit te drukken.

De gebiedende vormen voor de “tu”-vorm (2e enkelvoud), de “voi”-vorm (2e meervoud) en de “no”-vorm (1e meervoud) komen overeen met de vormen van de tegenwoordige tijd.

... Voorbeelden

Aspetta! (ev) – (jij) Wacht!

Aspettate! (mv) – (jullie) Wachten!

Aspettiamo! – Laten we wachten!

U hoeft alleen maar na te denken over de “lei”-vorm (beleefdheidsvorm, 3e ev):

Hier wordt een “-i” toegevoegd aan de stam van werkwoorden die eindigen op “-are”, terwijl een “-a” wordt toegevoegd aan werkwoorden die eindigen op “-ere” en “-ire”.

... Voorbeelden

Aspetti! – Wacht! (formeel)

Parta! – Vertrek! (formeel)

De ontkenning van de gebiedende wijs wordt gevormd door “non” voor de gebiedende wijs te plaatsen.

Let op, er is één uitzondering: de ontkenkende “tu”-vorm wordt gevormd met “non” en de onbepaalde wijs. Hier blijft het werkwoord in de onbepaalde wijs en wordt het niet vervoegd.

💬 Voorbeelden

Non **aspettare!** (ev) – (jij) Niet wachten!

Non aspettate! (mv) – (jullie) Niet wachten!

Non aspettiamo! – Laten we niet wachten!

Non aspetti! – Niet wachten! (formeel)

Non parta! – Niet wachten! (formeel)

Non ascoltarlo! – Luister niet naar hem!

De Voltoid Deelwoord van Italiaanse Werkwoorden

Het voltooid deelwoord (**participio passato**) in het Italiaans is een belangrijke werkwoordsvorm, die voornamelijk gebruikt wordt in samengestelde tijden, zoals de tegenwoordige voltooid tijd (passato prossimo), en in passieve stem constructies.

Het vormen van het voltooid deelwoord van Italiaanse werkwoorden

Bij regelmatige Italiaanse werkwoorden wordt het voltooid deelwoord gevormd door de voltooid deelwoord achtervoegsels “-ato” (bij werkwoorden die eindigen op “-are”), “-uto” (bij werkwoorden die eindigen op “-ere”) en “-ito” (bij werkwoorden die eindigen op “-ire”) toe te voegen aan de stam van het werkwoord.

Onbepaalde wijs	Voltooid deelwoord
and <u>a</u> re (gaan)	and ato (gegaan)
vend <u>e</u> re (verkopen)	vend uto (verkocht)
part <u>i</u> re (vertrekken)	part ito (vertrokken)

Italiaanse werkwoorden met onregelmatig voltooid deelwoord

Er zijn enkele werkwoorden in het Italiaans waarbij het voltooid deelwoord op een onregelmatige manier wordt gevormd.

Leer ze uit uw hoofd!

Italiaanse werkwoorden met een onregelmatig voltooid deelwoord

dire (zeggen)	detto (gezegd)
essere (zijn)	stato (geweest)
fare (maken)	fatto (gemaakt)
leggere (lezen)	letto (gelezen)
rispondere (antwoorden)	risposto (beantwoord)
scribere (schrijven)	scritto (geschreven)
vedere (zien)	visto (gezien)
vincere (winnen)	vinto (gewonnen)

De Voltooid Tegenwoordige Tijd van Italiaanse Werkwoorden

De voltooid tegenwoordige tijd (**passato prossimo**) wordt gebruikt voor eenmalige en voltooide acties die recent hebben plaatsgevonden en meestal beperkt zijn in de tijd.

De vorming van de verleden tijd

tegenwoordige tijd van essere/avere (zijn/hebben)
+
voltooid deelwoord

De meeste werkwoorden in het Italiaans vormen de verleden tijd met “avere” (hebben).

💬 Voorbeelden

(io) ho cantato – (ik) zong / heb gezongen
(tu) hai cantato – (jij) zong / hebt gezongen
(lei) ha cantato – (zij, ev) zong / heeft gezongen
(voi) avete sentito – (jullie) hoorden / hebben gehoord
(loro) hanno sentito – (zij, mv) hoorden / hebben gehoord
(lui) ha scritto – (hij) schreef / heeft geschreven
(noi) abbiamo scritto – (wij) schreven / hebben geschreven

 Abbiamo scritto una lettera ai nostri genitori.

 We schreven / hebben een brief aan onze ouders geschreven.

💡 Als de voorbeelden u niet bekend voorkomen, lees dan de hoofdstukken over [onregelmatige werkwoorden in de tegenwoordige tijd](#) (daar kunt u “avere” en “essere” nog eens opzoeken) en over het [voltooid deelwoord](#).

Wanneer vorm ik de passato prossimo met “avere” - en wanneer gebruik ik “esse”?

Als u een **overgankelijk werkwoord** (een werkwoord dat een lijdend voorwerp heeft) in de passato prossimo zet, gebruikt u het hulpwerkwoord “**avere**”.

⚠️ Als u “avere” gebruikt, **verandert** het **voltooid deelwoord** van het hoofdwerkwoord **niet** volgens het onderwerp van de zin.

We weten dat het veel is om in twee zinnen op te nemen...
Dus laten we het in stukjes opdelen.

Eerste vraag: wat is een overgankelijk werkwoord?

Een overgankelijk werkwoord beschrijft een handeling die

wordt uitgevoerd op iemand of iets. Er is dus een lijdend voorwerp nodig voor deze beschrijving. Als u een zin analyseert, vindt u dit lijdend voorwerp door te vragen “wat” of “wie”.

☰ Voorbeelden

Io **ho** mangiato una pizza. – Ik at een pizza.

In deze zin is het lijdend voorwerp “una pizza: wat heb ik gegeten? Een pizza.

Abbiamo scritto una lettera. – Wij schreven een brief.

Lei **ha** visto un film. – Ze keek een film.

 Nu is het jouw beurt: bouw de passato prossimo van de volgende werkwoorden met “avere” en schrijf zinnen op voor elk voorbeeld. Vertel me alstublieft in korte zinnen over de dingen die u gisteren hebt gedaan.

Mangiare – eten, leggere – lezen, fare – doen.

Het hulpwerkwoord “**essere**” wordt gebruikt met **onovergankelijke werkwoorden** en **wederkerende werkwoorden**.

Een onovergankelijk werkwoord is een werkwoord dat een beweging of een bepaalde toestand of veranderingen binnen

een bepaalde toestand uitdrukt (bijv. (komen, gaan)).

⚠ Hier **verandert** het voltooid deelwoord.

Het moet in geslacht en getal overeenkomen met het onderwerp (vergelijkbaar met een bijvoeglijk naamwoord dat zich aanpast aan het onderwerp van de zin).

☰ Voorbeelden

Ieri sera **sono andata** (v) al cinema. – Gisteravond ben ik (v) naar de bioscoop geweest.

Ieri **sono andato** (m) al cinema. – Gisteravond ben ik (m) naar de bioscoop geweest.

Ieri mi sono incontrata (v) con Sara. – Gisteren heb ik (v) Sara ontmoet.

Sono stata (v) felice. – Ik (v) ben blij geweest.

Ieri mi sono incontrato (m) con Matteo. – Gisteren heb ik (m) Matteo ontmoet.

Sono stato (m) felice. – Ik (m) ben blij geweest.

Loro si sono svegliati (m) tardi. – Ze (m) werden laat wakker.

Loro si sono svegliate (v) tardi. – Ze (v) werden laat wakker.

Lei è nata a Milano. – Ze is geboren in Milaan.

Noi siamo rimasti a casa. – We bleven thuis.

 Nu is het jouw beurt: bouw de passato prossimo van de

volgende werkwoorden met “essere” en schrijf zinnen op voor elk voorbeeld.

Andare – gaan, arrivare – aankomen, diventare – worden.

Hoe kan ik de *passato prossimo* in het Nederlands vertalen?

In bovenstaande voorbeelden hebben we beide werkwoordstijden (eenvoudig voltooid verleden en tegenwoordige tijd) in het Nederlands gebruikt om de *passato prossimo* te vertalen.

Beide zijn correct.

💡 Hier zijn twee gemakkelijk te volgen regels voor het gebruik van Nederlandse werkwoordstijden in uw vertalingen.

- a) Als de actie van de zin verbonden is met het heden of een voortdurende relevantie heeft → gebruik dan de voltooid tegenwoordige tijd.

💬 Voorbeeld

Ho studiato per l'esame. – Ik **heb** voor het examen **gestudeerd**.

- b) Als de actie plaatsvond op een specifiek moment in het verleden → gebruik dan de simple past.

U vindt indicatoren zoals “ieri” (gisteren), “scorsa settimana” (vorige week), “dieci anni fa” (tien jaar geleden) in deze zinnen.

💬 Voorbeeld

Ieri ho studiato per l'esame. – Gisteren studeerde ik voor het examen.

De Onvoltooid Verleden Tijd (imperfetto)

De onvoltooid verleden tijd (**imperfetto**) is een andere verleden tijd die in het Italiaans wordt gebruikt voor handelingen die nog niet zijn voltooid of regelmatig worden herhaald.

De onvoltooid verleden tijd wordt gevormd door specifieke uitgangen voor de onvoltooid verleden tijd toe te voegen aan de stam van het werkwoord.

Vorming van de onvoltooid verleden tijd

stam van het werkwoord + **uitgang** van de onvoltooid verleden tijd

Uitgangen van de onvoltooid verleden tijd

	abitare (leven)	sapere (weten)	partire (vertrekken)
1. Ev.	abitavo	sapevo	partivo
2. Ev.	abitavi	sapevi	partivi
3. Ev.	abitava	sapeva	partiva

1. Mv.	abitavamo	sapevamo	partivamo
2. Mv.	abitavate	sapevate	partivate
3. Mv.	abitavano	sapevano	partivano

Voorbeelden

- I miei genitori **venivano** a trovarmi ogni anno.
- Mijn ouders bezochten me elk jaar.
- Mia sorella **andava** in vacanze almeno tre volte all'anno.
- Mijn zus ging minstens drie keer per jaar op vakantie.
- Noi **abitavamo** in una casa grande.
- We woonden in een groot huis.

De imperfetto wordt in het Nederlands vaak eenvoudigweg vertaald naar de verleden tijd.

Onvoltooid verleden tijd van "avere" en "essere"

Het is het beste om de imperfetto van de twee meest gebruikte hulpwerkwoorden uit het hoofd te leren.

De onvoltooid verleden tijd van "avere" en "essere"

avere (hebben)

essere (zijn)

(io) **avevo** – ik had

(io) **ero** – ik was

(tu) **avevi** – jij had

(tu) **eri** – jij was

(lui/lei) **aveva** – hij/zij/het had

(lui/lei) **era** – hij/zij was

(noi) **avevamo** – we hadden

(noi) **eravamo** – wij waren

(voi) **avevate** – jullie hadden

(voi) **eravate** – jullie waren

(loro) **avevano** – zij hadden

(loro) **erano** – zij waren

... Voorbeelden

Ieri **era** freddissimo. – Het was erg koud gisteren.

Voi **avevate** una bella casa in campagna. – Jullie hadden vroeger een mooi huis op het platteland.

De Voltoid Verleden Tijd in het Italiaans

De "trapassato prossimo" wordt gebruikt voor handelingen die plaatsvonden vóór een andere handeling in het verleden. Deze tijd komt in het algemeen overeen met de voltooid verleden tijd in het Nederlands.

Vorming van de voltooid verleden tijd

onvoltooid verleden tijd van "essere" (zijn) of "avere" (hebben)

+

voltooid deelwoord van het hoofdwerkwoord

Misschien wil u enkele "ingrediënten" opnieuw bekijken die u nodig hebt om de voltooid verleden tijd te bouwen?

U kunt de [imperfetto van "avere" en "essere"](#) opzoeken via deze link.

Het hoofdstuk over het [opbouwen van het voltooid deelwoord](#) in het Italiaans wacht hier op uw aandacht.

**Wanneer bouw ik de trapassato prossimo op met “avere”
– en wanneer gebruik ik “esse”?**

U bent deze regels al tegengekomen, dus een korte herhaling is voldoende.

Als u een **overgankelijk werkwoord** in de trapassato prossimo zet, gebruikt u het hulpwerkwoord “**avere**”.
Als u “avere” gebruikt, verandert het voltooid deelwoord van het hoofdwerkwoord niet afhankelijk van het onderwerp van de zin.

... Voorbeeld

Io **avevo mangiato** una pizza. – Ik had een pizza gegeten.

Het hulpwerkwoord “**essere**” wordt gebruikt met **onovergankelijke werkwoorden** en **wederkerende werkwoorden**.

Hier verandert het voltooid deelwoord.

... Voorbeelden

Ieri sera **ero andata** (v) al cinema. – Gisteravond ben ik (v) naar de bioscoop geweest.

Ieri sera **ero andato** (m) al cinema. – Gisteravond ben ik (m)

naar de bioscoop geweest.

Laten we ons nu concentreren op het gebruik van deze tijd.
De trapassato prossimo wordt gebruikt als het gaat over een gebeurtenis of handeling die plaatsvond vóór een andere gebeurtenis in het verleden.

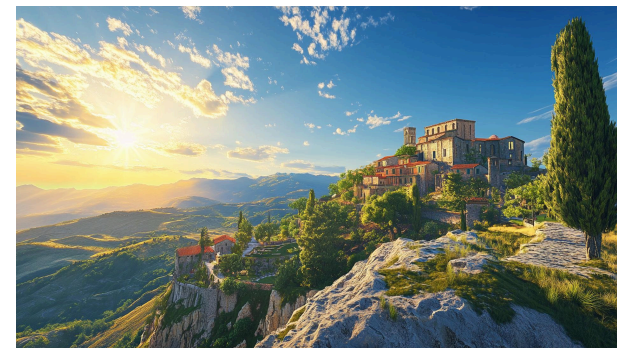
... Voorbeelden

 Dopo che aveva pranzato, Paolo dormiva per due ore.

 Nadat Paolo had geluncht, sliep hij twee uur.

 Eravamo partiti prima che cominciasse a piovere.

 We waren vertrokken voordat het begon te regenen.

Toekomende Tijd(en) in het Italiaans

Laten we het hebben over plannen voor morgen!
Kijk naar deze twee voorbeelden.

☞ Voorbeelden

Domani **vado** al cinema. – Ik ga morgen naar de bioscoop.
Domani **andrò** al cinema. – Morgen zal ik naar de bioscoop gaan.

De eerste zin met het werkwoord “vado” (tegenwoordige tijd) gaat over iets dat zeker gaat gebeuren in de nabije toekomst. We kunnen deze zin met de “gaan-naar-de-toekomst” vertalen naar het Nederlands.

Dit soort zinnen gaan vaak samen met een “timer marker” zoals “domani” (morgen) of “prossima semana” (volgende week).

Deze zin is typerend voor gesproken, alledaags Italiaans.

De tweede zin toont de toekomst met een werkwoordstijd, de “futuro semplice”.

Bij de vertaling naar het Nederlands gebruikt u de “zal toekomende tijd”.

Deze zin is typisch voor geschreven Italiaans.

Vorming van de toekomende tijd in het Italiaans

De **futuro semplice** (toekomende tijd) in het Italiaans wordt gebruikt om toekomstige handelingen te beschrijven. De tegenwoordige tijd kan echter ook gebruikt worden voor de nabije toekomst, vooral in spreektaal.

De toekomende tijd wordt gevormd door de laatste klinker van de onbepaalde wijs van het werkwoord te verwijderen en te vervangen door de corresponderende uitgang.

Werkwoorden die eindigen op “-are” zijn een uitzondering. Hier wordt de “-a” uitgang vervangen door een “-e”.

☞ Voorbeelden

aspetterò – ik zal wachten
scriveremo – we zullen schrijven
partiranno – ze zullen vertrekken

 Viaggerò in Italia l'anno prossimo.

 Volgend jaar zal ik naar Italië reizen.

 Loro **verranno** alla riunione?

 Zullen ze naar de vergadering komen?

Uitgangen van de toekomstige tijd van Italiaanse werkwoorden

	aspettare (wachten)	credere (geloven)	finire (eindigen)
1. Ev.	aspetter ò ik zal wachten	credere ò ik zal geloven	finir ò ik zal eindigen
2. Ev.	aspetter ai jij zult wachten	credere ai jij zult geloven	finir ai jij zult eindigen
3. Ev.	aspetter à hij/zij/het zal wachten	credere à hij/zij/het zal geloven	finir à hij/zij/het zal eindigen
1. Mv.	aspetter emo wij zullen wachten	credere emo wij zullen geloven	finire emo wij zullen eindigen
2. Mv.	aspetter ete jullie zullen wachten	credere ete jullie zullen geloven	finire ete jullie zullen eindigen
3. Mv.	aspetter anno zij zullen wachten	credere anno zij zullen geloven	finir anno zij zullen eindigen

Toekomende tijd van “avere” hebben en “essere” zijn

avere (hebben)

 avrò, avrai, avrà, avremo, avrete, avranno
 ik zal hebben, jij zult hebben, hij/zij (ev) zal hebben, wij zullen hebben, jullie zullen hebben, zij (mv) zullen hebben

essere (zijn)

 sarò, sarai, sarà, saremo, sarete, saranno
 ik zal zijn, jij zult zijn, hij/zij (ev) zal zijn, wij zullen zijn, jullie zullen zijn, zij (mv) zullen zijn

Vorming van de Voltooid Tegenwoordige Toekomende Tijd in het Italiaans

De “**futuro anteriore**” (voltooid tegenwoordige toekomende tijd) wordt gebruikt om handelingen te beschrijven die in de toekomst al hebben plaatsgevonden.

Deze tijd wordt gevormd met de enkelvoudige toekomende vormen van “avere” (hebben) of “essere” (zijn) en het voltooid deelwoord.

Vorming van de voltooid tegenwoordige toekomende tijd

onvoltooid toekomende vorm van "avere" / "essere"
+
voltooid deelwoord

Voorbeelden

avrò mangiato – (ik) zal hebben gegeten

sarà arrivata – (zij) zal zijn gearriveerd

 Avrò finito questo importante progetto entro domani.

 Morgen zal ik dit belangrijke project hebben afgerond.

 Domani a quest'ora **sarò** già **arrivata** (v) a Roma.

 Morgen rond deze tijd ben ik al in Rome aangekomen.

De Voorwaardelijke Wijs in de Tegenwoordige Tijd van Italiaanse Werkwoorden

De **condizionale presente** (voorwaardelijke wijs in de tegenwoordige tijd) in het Italiaans wordt gebruikt voor beleefde verzoeken, suggesties, wensen of mogelijkheden.

Het wordt gevormd door de laatste klinker van het werkwoord te verwijderen en te vervangen door de overeenkomstige uitgang.

Bij werkwoorden die eindigen op “-are” wordt de “-a” van de uitgang echter vervangen door een “-e”.

Voorbeelden

 Mi **potrebbe** aiutare?

 Kun je me helpen?

 Vorrei un cappuccino.

 Ik wil graag een cappuccino.

 Al tuo posto mi **scuserei**.

 Als ik jou was, zou ik mijn excuses aanbieden.

Vorming van de voorwaardelijke wijs in de tegenwoordige tijd

	aspettare (wachten)	credere (geloven)	finire (eindigen)
1. Ev.	aspetter <u>ei</u> ik zou wachten	credere <u>ei</u> ik zou geloven	finire <u>ei</u> ik zou eindigen
2. Ev.	aspetter <u>esti</u> jij zou wachten	credere <u>esti</u> jij zou geloven	finire <u>esti</u> jij zou eindigen
3. Ev.	aspetter <u>ebbe</u> hij/zij zou wachten	credere <u>ebbe</u> hij/zij zou geloven	finire <u>ebbe</u> hij/zij zou eindigen
1. Mv.	aspetter <u>emmo</u> wij zouden wachten	credere <u>emmo</u> wij zouden geloven	finire <u>emmo</u> wij zouden eindigen
2. Mv.	aspetter <u>este</u> jullie zouden wachten	credere <u>este</u> jullie zouden geloven	finire <u>este</u> jullie zouden eindigen
3. Mv.	aspetter <u>ebbero</u> zij zouden wachten	credere <u>ebbero</u> zij zouden geloven	finire <u>ebbero</u> zij zouden eindigen

De Voorwaardelijke Wijs in de Verleden Tijd van Italiaanse Werkwoorden

De **condizionale passato** (voorwaardelijke wijs in de verleden tijd) wordt gebruikt om wensen, mogelijkheden of beleefde verzoeken in het verleden uit te drukken die hadden kunnen gebeuren, maar dat niet deden.

Vorming van de voorwaardelijke wijs in de verleden tijd

voorwaardelijk wijs in de tegenwoordige tijd van “avere” of “essere” (zijn, hebben)
+
voltooid deelwoord

 Voorbeelden

 Ieri ti **avrei potuto aiutare**.

 Ik had je gisteren kunnen helpen.

 Al tuo posto mi **sarei scusata**.

 Ik zou mijn excuses hebben aangeboden als ik jou was.

 Sarei venuto alla festa, ma avevo troppo da fare.

 Ik zou naar het feest zijn gekomen, maar ik had te veel te doen.

Italiaanse Voornaamwoorden

Persoonlijke Voornaamwoorden in het Italiaans

Italiaanse werkwoorden veranderen afhankelijk van wie de handeling uitvoert (uitgedrukt door een persoonlijk voornaamwoord) en of het enkelvoud of meervoud is.

Persoonlijke voornaamwoorden (pronomi soggetto) zijn in het Italiaans niet verplicht.

Ze worden meestal gebruikt om identieke werkwoordsvormen te benadrukken of duidelijk te onderscheiden.

Persoonlijke voornaamwoorden in het Italiaans

enkelvoud

meervoud

io (ik)

noi (wij)

tu (jij)

voi (jullie, u)

lui/lei (hij, zij, het)

loro (zij)

Lei (u)

... Examples

(**Io**) Vado al mare. – Ik ga naar zee.

(**Tu**) Parli Italiano. – Jij spreekt Italiaans.

Lei parla Italiano. – Zij spreekt Italiaans.

Lui parla Italiano. – Hij spreekt Italiaans.

(**Noi**) Siamo al mare. – Wij gaan naar zee.

(**Voi**) vivete a Udine. – Jullie wonen in Udine.

(**Loro**) Vivono a Roma. – Zij wonen in Rome.

In het Nederlands gebruiken we bij de tweede persoon enkelvoud de informele vorm “jij” en de formele vorm “u”.

In het Italiaans wordt bij het tonen van respect of het uitdrukken van beleefdheid onderscheid gemaakt tussen het informele “tu” en het formele “Lei”.

Let op: in het formele gebruik wordt de “Lei” met een hoofdletter geschreven.

... Voorbeelden

Tu parli bene. – Je spreekt goed. (informeel)

Lei parla bene. – U spreekt goed. (formeel)

Italiaanse Persoonlijke Voornaamwoorden als Lijdend en Meewerkend Voorwerp

Voornaamwoorden welke in de functie van lijdend voorwerp of meewerkend voorwerp in een zin verwijzen naar een ding of een persoon, worden persoonlijke voornaamwoorden genoemd.

... Voorbeeld

Leggo **un libro**. – Ik lees een boek.

In het Italiaans moeten we onderscheid maken tussen **lijdend** (pronomi complemento oggetto diretto) en **meewerkend** voorwerp voornaamwoorden (pronomi complemento oggetto indiretto).

Het meewerkend voorwerp wordt meestal aan het werkwoord gekoppeld met het voorzetsel “a”.

... Voorbeeld

Do un libro **a mia sorella**. – Ik geef mijn zus een boek.

Kijk goed naar de volgende informatie en leer alles uit uw hoofd.

Italiaanse objectvormen van persoonlijke voornaamwoorden

Lijdend voorwerp		Meewerkend voorwerp	
mij	mi		(aan) mij
jou	ti		(aan) jou
hem, het	lo	gli	(aan) hem
haar, het	la	le	(aan) haar
u (formeel)	La	Le	(aan) u (formeel)
ons	ci		(aan) ons
jullie (mv)	vi		(aan) jullie (mv)
u (mv, formeel)	Vi		(aan) u (mv, formeel)
hen (m)	li		(aan) hen
hen (v)	le	loro/ (gli)	

... Voorbeelden van aanwijzende voornaamwoorden

Mi vedi? – Zie je mij?

Ti ascolto. – Ik luister naar jou.

La invito alla festa. – Ik nodig haar uit voor het feest.

Lo amo. – Ik hou van hem.

Vi sento bene. – Ik hoor u goed (mv, formeel).

... Voorbeelden met meewerkend voorwerp
Mi dai una mano? – Kun je me een handje helpen?
Ti racconto una storia. – Ik zal je een verhaal vertellen.
Le credo. – Ik geloof haar.
Gli piace Roma. – Hij houdt van Rome.
Ci scrivono spesso. – Zij schrijven ons vaak.

Nu moeten we de 3e persoon meervoud nader bekijken.
Het grammaticaal correcte voornaamwoord is “loro”.

U vindt dit voornaamwoord in geschreven Italiaans en het wordt meestal achter het werkwoord geplaatst.

Porto **loro** il caffè. – Ik (zal) hen de koffie brengen.
Maar in modern en gesproken Italiaans wordt het ongrammaticale voornaamwoord “gli” gebruikt.
Gli porto il caffè. – Ik (zal) hen de koffie brengen.

Combinatie van aanwijzende en meewerkende voornaamwoorden

Wanneer lijdend voorwerp en meewerkend voorwerp samen voorkomen in een zin, veranderen hun vormen.

Combinatie van lijdend voorwerp en meewerkend voorwerp in het Italiaans

	mi	ti	gli	ci	vi/ Vi
lo	me lo	te lo	glielo	ce lo	ve lo
la	me la	te la	gliela	ce la	ve la
li	me li	te li	glieli	ce li	ve li
le	me le	te le	glielle	ce le	ve le

... Voorbeelden
Do un libro a mia sorella. – Ik geef mijn zus een boek.
Glielo do. – Ik geef het aan haar.
Michele ti fa un regalo. – Michele geeft je een cadeau.
Te lo dà. – Hij geeft het aan jou.
Le la mando domani. – Ik zal het haar morgen sturen.
Ti ci porto. – Ik zal je erheen brengen.

Het Wederkerend Voornaamwoord

Wederkerende werkwoorden gaan samen met wederkerende voornaamwoorden (**pronomi riflessivi**) die terugverwijzen naar het onderwerp van de zin.

Wederkerende voornaamwoorden in het Italiaans	
enkelvoud	meervoud
mi me	ci ons
ti je	vi je
si zich	si zich (m/v)
si u (beleefde vorm)	si u (beleefde vorm)

... Voorbeelden

mi vesto – Ik kleed me aan

Mi sono vestita. – Ik heb me aangekleed (v).

Ci eravamo vestiti. – We (m) hebben ons aangekleed.

Mi lavo le mani. – Ik was mijn handen.

ci aliamo – we staan op

Si incontrano ogni settimana. – Zij ontmoeten elkaar iedere week.

Bezittelijke Voornaamwoorden in het Italiaans

Bezittelijke voornaamwoorden (**pronomi possessivi**) drukken eigendom uit en markeren bezit.

⚠ Hier is een belangrijk verschil tussen het Italiaans en het Nederlands: in het Italiaans is het bezittelijk voornaamwoord in **geslacht** en **aantal** gelijk aan het zelfstandig naamwoord waarnaar het verwijst.

In het Nederlands komt het bezittelijk voornaamwoord overeen met de eigenaar van het voorwerp.

Bekijk de volgende voorbeelden om het concept snel te begrijpen.

... Voorbeelden

 Le nostre case sono grandi.

 Our houses are big.

(letterlijk: “De onze” huizen zijn groot.)

 Il mio libro è molto vecchio.

 Mijn boek is erg oud.

Bezittelijke voornaamwoorden in het Italiaans

enkelvoud		meervoud	
il mio libro	mijn boek	i miei libri	mijn boeken
la mia casa	mijn huis	le mie case	mijn huizen
il tuoi libro	jouw boek	i tuoi libri	jouw boeken
la tua casa	jouw huis	le tue case	jouw huizen
il suo/ Suo libro	zijn, haar, uw boek	i suoi/ Suoi libri	zijn, haar, uw boeken
la sua/ Sua casa	zijn, haar, uw huis	le sue / Sue case	zijn, haar, uw huizen
il nostro libro	ons boek	i nostri libri	onze boeken
la nostra casa	ons huis	le nostre case	onze huizen
il vostro/ Vostro libro	jullie, uw boek	i vostrì/ Vostri libri	jullie, uw boeken
la vostra/ Vostra casa	jullie, uw huis	le vostre/ Vostre case	jullie, uw huizen
il loro libro	hun boek	i loro libri	hun boeken
la loro casa	hun huis	le loro case	hun huizen

💡 Let op: als we het over familieleden hebben, geldt er een uitzondering.

Als u het heeft over één (enkel) lid van uw familie, laat u het bepaalde lidwoord weg.

💬 Voorbeelden

Mio padre è simpatico. – Mijn vader is aardig.

Tua nonna è una cuoca fantastica! – Je oma is een fantastische kok!

sua madre – zijn, haar moeder

De Aanwijzende Voornaamwoorden

Aanwijzende voornaamwoorden (**pronomi dimostrativi**) verwijzen naar een voorwerp of een persoon.

Het kan op zichzelf staan of een zelfstandig naamwoord vervangen.

Als het samen met een zelfstandig naamwoord wordt gebruikt, past het zich aan het zelfstandig naamwoord aan qua geslacht en aantal.

Er zijn verschillende aanwijzende voornaamwoorden in het Italiaans, maar de meest gebruikte zijn “quello” (dat) en “questo” (dit).

“Questo” (dit) wordt gebruikt voor mensen, dingen en gebeurtenissen die dicht bij de spreker staan (in tijd of ruimte).

“Quello” (dat) wordt daarentegen gebruikt voor mensen, dingen en gebeurtenissen die ver weg zijn in ruimte of tijd - in vergelijking met de persoon die aan het woord is.

... Voorbeelden

Questa settimana andiamo al mare. – Deze week reizen we naar zee.

Queste scarpe (v) sono nuove! – Deze schoenen zijn nieuw!

Quelle scarpe sono vecchie. – Die schoenen zijn oud.

Queste scarpe sono mie, **quelle** sono tue. – Deze schoenen zijn van mij, die zijn van jou.

Quel pomeriggio faceva molto freddo. – Het was erg koud die middag.

Quello zaino è pesante. – Die rugzak is zwaar.

Mi piace **questo** vino più di **quello**. – Ik vind deze wijn lekkerder dan die wijn.

Aanwijzende voornaamwoorden in het Italiaans

enkelvoud		meervoud	
m	questo	m	questi
v	questa	v	queste
m	quello, quell', quel*	m	quelli, quegli*
v	quella, quell'*	v	quelle

*Als u zich afvraagt wanneer u welke vorm moet gebruiken, raadpleeg dan het hoofdstuk over het [bepaalde lidwoord in het Italiaans](#). Hier gelden dezelfde regels.

Overzicht van Vragende Voornaamwoorden in het Italiaans

Vragende voornaamwoorden zijn woorden die gebruikt worden om vragen te stellen in het Italiaans. Ze vervangen het zelfstandig naamwoord of voornaamwoord in een zin, zodat u iets specifiek kunt vragen.

De belangrijkste vragende voornaamwoorden zijn:

- Chi? (Wie?)
- Che? / Cosa? / Che cosa? (Wat?)
- Quale? / Quali? (Which? / Welke?)
- Quanto? / Quanta? / Quanti? / Quante? (Hoeveel?)

Zo werken deze voornaamwoorden:

“**Chi**” is een essentieel vragend voornaamwoord in het Italiaans, dat wordt gebruikt om vragen te stellen over mensen. Het blijft hetzelfde voor zowel enkelvoud als meervoud, en voor mannelijke en vrouwelijke zelfstandige naamwoorden.

... Voorbeelden

Chi è quella ragazza? - Wie is dat meisje?

Chi ha telefonato? - Wie heeft er gebeld?

Chi sono i tuoi amici? - Wie zijn jouw vrienden?

Che? / Cosa? / Che cosa? - Wat?

Deze drie vragende voornaamwoorden zijn uitwisselbaar en worden gebruikt om vragen te stellen over dingen of handelingen.

Ze veranderen niet volgens geslacht of aantal.

... Voorbeelden

Che/Cosa/Che cosa fai? - Wat ben je aan het doen?

Che/Cosa/Che cosa vuoi mangiare? - Wat wil je eten?

“**Quale**” en “**quali**” worden gebruikt om vragen te stellen over een specifieke keuze of selectie.

“Quale” wordt gebruikt voor enkelvoudige zelfstandige naamwoorden, terwijl “quali” wordt gebruikt voor meervoudige zelfstandige naamwoorden.

Deze voornaamwoorden zijn in geslacht en aantal gelijk aan het zelfstandig naamwoord dat ze vervangen.

... Voorbeelden

Quale libro preferisci? - Aan welk boek geef je de voorkeur?

Quali film ti piacciono? - Welke films vind je leuk?

Quale strada devo prendere? - Welke weg moet ik nemen?

Quanto? / Quanta? / Quanti? / Quante? - Hoeveel?

Deze vragende voornaamwoorden worden gebruikt om vragen te stellen over hoeveelheden of aantallen.

Ze veranderen afhankelijk van het geslacht en het aantal van het zelfstandig naamwoord waarnaar ze verwijzen.

💬 Voorbeelden

Quanto zucchero vuoi nel caffè? - Hoeveel suiker wil je in je koffie?

Quanta pasta abbiamo? - Hoeveel pasta hebben we?

Quanti amici hai? - Hoeveel vrienden heb je?

Quante persone ci sono alla festa? - Hoeveel mensen zijn er op het feest?

Vragende Voornaamwoorden Combineren met Voorzetsels

In het Italiaans is het gebruikelijk om vragende voornaamwoorden te combineren met [voorzetsels](#), zoals “di”, “a”, “da”, “in” en “con”.

💬 Voorbeelden

Di chi è questa penna? - Van wie is deze pen?

A che ora inizia il film? - Hoe laat begint de film?

Da quale stazione parte il treno? - Vanaf welk station vertrekt de trein?

In quale città vivi? - In welke stad woon je?

Con chi vai al cinema? - Met wie ga je naar de bioscoop?

De Betrekkelijke Voornaamwoorden in het Italiaans

Betrekkelijke voornaamwoorden (**pronomi relativi**) worden in het Italiaans gebruikt om twee zinnen met elkaar te verbinden.

Ze verwijzen ook naar het eerder genoemde onderwerp van een hoofdzin in een bijzin.

Het voornaamwoord “**che**” (die, welke, dat) is het meest gebruikte betrekkelijke voornaamwoord.
Het wordt gebruikt om het onderwerp of het lijdend voorwerp van een zin te vervangen.
Het verandert de vorm niet.

💬 Voorbeelden

- La ragazza **che** vedi è mia sorella.
- Het meisje dat je ziet is mijn zus.
- Questa è la spiaggia **che** abbiamo scoperto l'anno scorso.
- Dit is het strand dat we vorig jaar ontdekten.

Het betrekkelijk voornaamwoord “**chi**” (wie) wordt alleen gebruikt voor personen.

💬 Voorbeeld

- Parli con **chi** è responsabile per la prenotazione.
- Praat met de persoon die verantwoordelijk is voor de boeking.

Het Italiaanse betrekkelijke voornaamwoord “**cui**” (wie, welke) wordt gebruikt na voorzetsels en verwijst naar personen of dingen.

💬 Voorbeeld

- Queste sono le mie amiche con **cui** esco oggi.
- Dit zijn de vrienden met wie ik vandaag uitga.
- Il film di **cui** stiamo parlando è famoso.
- De film waar we het over hebben is beroemd.

Zinsbouw in het Italiaans

Wees ervan bewust dat dit hoofdstuk een compilatie is van veel feiten en regels die u tot nu toe heeft bestudeerd. Hier geven we u een overzicht van de belangrijkste dingen die u moet onthouden over zinsbouw in het Italiaans. We zullen ons vooral richten op de verschillen tussen het Italiaans en het Nederlands en aangeven waar u op moet letten.

In het hoofdstuk over de [persoonlijke voornaamwoorden](#) in het Italiaans leest u dat het persoonlijk voornaamwoord dat onderwerp van de zin is in het Italiaans vaak wordt weggelaten.

Herinnert u zich deze voorbeelden?
Lees ze aandachtig door en maak kennis met dit onbekende onderwerp.

💬 Voorbeelden

(Io) Vado al mare. – Ik ga naar zee.

(Tu) Parli Italiano. – Jij spreekt Italiaans.

Lei parla Italiano. – Zij spreekt Italiaans.

Lui parla Italiano. – Hij spreekt Italiaans.

(Noi) Siamo al mare. – We zijn aan zee.

(Voi) vivete a Udine. – Jullie wonen in Udine.

(Loro) Vivono a Roma. – Zij wonen in Rome.

Het Italiaans maakt ook onderscheid tussen formele en informele spraak en gebruikt verschillende persoonlijke voornaamwoorden (“tu” en “Lei”).

“Tu” wordt gebruikt onder familie en vrienden en tussen personen van dezelfde leeftijd.

“Lei” wordt gebruikt tussen mensen die elkaar niet kennen en in een professionele context. Het is ook gebruikelijk om iemand aan te spreken die ouder of superieur is dan de spreker.

Onthoud dat de werkwoordsvorm bij elk voornaamwoord anders is.

💬 Voorbeelden

Tu vuoi un caffè? – Wil je (informeel) een kopje koffie?

Lei desidera un caffè? – Wilt u (formeel) een kopje koffie?

Als zowel het direct als het indirect lijdend voorwerp in een Italiaanse zin worden gebruikt, staan beide voornaamwoorden voor het werkwoord.

 Voorbeelden

Do un libro a mia sorella. – Ik geef mijn zus een boek.

Glielo do. – Ik geef **het aan haar**.

Michele ti fa un regalo. – Michele geeft je een cadeautje.

Te lo dà. – Hij geeft **het aan jou**.

Als u nadenkt over de woordvolgorde in een Italiaanse zin, denk er dan aan dat Italiaanse bijvoeglijke naamwoorden vaak achter een zelfstandig naamwoord staan.

 Voorbeelden

il ragazzo **americano** – de Amerikaanse jongen

il ministro **democratico** – de democratisch minister

la suora **cattolica** – de katholieke non

la macchina **bianca**, **bella** e **veloce** – de witte, mooie en snelle auto

De Ontkenning in Italiaanse Zinnen

In het Italiaans gebruiken we het woord “non” (nee, geen, niet) om een zin te ontkennen.

 Voorbeelden

Parlo inglese. – Ik spreek Engels.

Non parlo italiano. – Ik spreek geen Italiaans.

Non capisco. – Ik begrijp het niet.

⚠ Let op: “non” staat voor het Italiaanse werkwoord.

In het Nederlands wordt het woord “nee, geen, niet” gebruikt na een hulpwerkwoord om de ontkenning te vormen.

 Voorbeelden

Non voglio andare. – Ik wil niet gaan.

Non abbiamo tempo. – We hebben geen tijd.

Dat is nieuw - het Italiaans kent een dubbele ontkenning!

In tegenstelling tot het Nederlands is een dubbele ontkenning in het Italiaans grammaticaal correct.

... Voorbeelden

Non ho **niente** da dire. – Ik heb niets te zeggen.

Een letterlijke vertaling van deze Italiaanse zin zou zijn:

Ik heb niet niets te zeggen.

Non ha **ancora** finito. – Hij, zij is nog niet klaar.

Onthoud deze woorden.

Ze worden meestal gebruikt om dubbele ontkenningen te vormen.

ancora – maar toch

mai – nooit

nessuno – niemand

niente – niets

nulla – niks

Italiaanse Voorzetsels

Italiaanse voorzetsels (**preposizioni**) kunnen een beetje lastig zijn voor Nederlandssprekenden, omdat het gebruik niet altijd perfect overeenkomt met het Nederlands.

Wanneer gebruiken we voorzetsels?

Voorzetsels in het Italiaans zijn, net als in het Nederlands, woorden die zelfstandige naamwoorden, voornaamwoorden of zinsdelen verbinden met andere woorden in een zin. Ze beschrijven vaak relaties in ruimte, tijd of logica.

De meest gebruikte voorzetsels in het Italiaans

Het Italiaanse voorzetsel “**a**” wordt gebruikt ...

... bij het noemen van locaties van personen en dingen.

... Voorbeeld

Mangiamo **al** ristorante. – We eten in het restaurant.

... als er over steden gesproken wordt.

... Voorbeelden

Sono **a** Roma. – Ik ben in Rome.

Vivo **a** Milano. – Ik woon in Milaan.
... als er een tijd aangegeven wordt.
... Voorbeeld
Vengo **alle** tre. – Ik kom om drie uur.

... in combinatie met specifieke datums, zoals feestdagen.
... Voorbeeld
Che cosa fai **a** Pasqua? – Wat doe je met Pasen?

Het Italiaanse voorzetsel “**in**” wordt gebruikt ...

... bij het beschrijven van plaatsen.
... Voorbeeld
Sono **in** biblioteca. – Ik ben in de bibliotheek.

... als er over landen of regio's gesproken wordt.
... Voorbeeld
Vivo **in** Italia. – Ik woon in Italië.

... als het over maanden, jaren en seizoenen gaat.
... Voorbeelden
Andiamo al mare **in** agosto. – We gaan in augustus naar zee.
nel 2030 – (in het jaar) 2030
in estate – in de zomer

... als er naar transportmiddelen verwezen wordt.
... Voorbeeld
Vengo **in** macchina. – Ik kom met de auto.

Het Italiaanse voorzetsel “**di**” wordt gebruikt ...

... als het over bezittingen gaat.
... Voorbeeld
la casa **di** Maria – Maria's huis

... om materiaal te beschrijven.
... Voorbeeld
un vestito **di** lana – een wollen jurk

... bij het noemen van de oorsprong van personen en dingen.
... Voorbeeld
Siamo **di** Inghilterra. – Wij komen uit Engeland.

... bij het beschrijven van inhoud van iets.
... Voorbeeld
una bottiglia **di** latte – een fles melk

Het Italiaanse voorzetsel “**da**” wordt gebruikt ...

... in combinatie van plaatsen en personen.

💬 Voorbeeld

Vado **dal** medico. – Ik ga naar de dokterspraktijk.

... bij het aangeven van de het startpunt van een beweging.

💬 Voorbeeld

Vengo **dal** cinema. – Ik kom van de bioscoop.

... om het doel van personen of dingen aan te geven.

💬 Voorbeeld

lo spazzolino **da** denti – de tandenborstel (borstel voor de tanden)

De combinatie van Italiaanse Voorzetsels en Lidwoorden

Wanneer Italiaanse voorzetsels en lidwoorden tegen elkaar aan komen, gebeurt er iets: ze worden samengevoegd tot één woord.

Wanneer sommige eenvoudige voorzetsels (vooral “di”, “a”, “da”, “in” of “su”) gecombineerd worden met bepaalde lidwoorden (“il”, “la”, “lo”, “i”, “gli”, “le”), creëren ze nieuwe, zogenaamde “samengetrokken voorzetsels”.

Hier vindt u enkele voorbeelden waaruit u alle regels voor de samengestelde vormen kunt afleiden.

a + il → **al**

 al parco

 naar het park, in het park

a + la → **alla**

 alla casa

 naar het huis, in het huis

di + il → **del**

 del libro

 van het boek

di + la → **della** della casa
 van het huisdi + lo → **dello** dello zaino
 van de rugzakdi + i → **dei** dei bambini
 van de kinderendi + gli → **degli** degli amici
 van de vriendendi + le → **delle** delle ragazze
 van de meisjes

Italiaanse Getallen van Nul tot Tien

Laten we tot tien leren tellen in het Italiaans!

0	zero	nul
1	uno	een
2	due	twee
3	tre	drie
4	quattro	vier
5	cinque	vijf
6	sei	zes
7	sette	zeven
8	otto	acht
9	nove	negen
10	dieci	tien

In het Italiaans zijn alle getallen behalve het getal één onveranderlijk, dat wil zeggen dat ze niet veranderen om overeen te komen met het geslacht van het zelfstandig naamwoord dat volgt.

... Voorbeelden

due libri – twee boeken

cinque libri – vijf boeken

Het cijfer één gedraagt zich daarentegen als het [onbepaalde lidwoord](#) in het Italiaans.

Het is gelijk aan het zelfstandig naamwoord waarnaar het verwijst in termen van grammaticaal geslacht.

... Voorbeelden

un libro – een boek

uno studente – een student

un albero – een boom

una sedia – een stoel

un'amica – een vriendin

Laten we Leren Tellen in het Italiaans: de Getallen Elf tot Twintig

Tot twintig leren tellen in het Italiaans!

11	undici	elf
12	dodici	twaafl
13	tredici	dertien
14	quattordici	veertien
15	quindici	vijftien
16	sedici	zestien
17	diciassette	zeventien
18	diciotto	achttien
19	diciannove	negentien
20	venti	twintig

Italiaanse getallen van elf tot zestien worden gevormd door het achtervoegsel “-dici” toe te voegen.

Voor de getallen 17 tot en met 19 wordt 'dici-' **voor** het getal geplaatst, dus (diciassette) wordt uitgesproken als 'tien-zeven'.

Merk ook op dat de nummers 17 en 19 een dubbele medeklinker hebben.

💬 Voorbeelden

 Ho due fratelli e tre sorelle.

 Ik heb twee broers en drie zussen.

 Ho comprato cinque mele.

 Ik heb vijf appels gekocht.

 Giovanni ha diciannove anni.

 Giovanni is negentien jaar oud.

 Vorrei duecentocinquanta grammi di pomodori.

 Ik wil graag tweehonderdvijftig gram tomaten.

 L'albergo costa duecento euro a notte.

 Het hotel kost tweehonderd euro per nacht.

 Mio padre ha sessantadue anni.

 Mijn vader is tweeënzestig jaar oud.

 Devi comprare un chilo di fragole e cinquecento grammi di prosciutto cotto.

 Je moet een kilo aardbeien en vijfhonderd gram gekookte ham kopen.

 Abbiamo bisogno di tre sedie a sdraio e due ombrelloni.

 We hebben drie ligstoelen en twee parasols nodig.